

DOI: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2026-86-73>

УДК 657.47:336.14

ОБЛІК ДООЦІНКИ ЗАПАСІВ У БЮДЖЕТНИХ УСТАНОВАХ В УМОВАХ ІНФЛЯЦІЙНИХ ПРОЦЕСІВ ТА ВОЄННОГО СТАНУ

ACCOUNTING FOR INVENTORY REVALUATION IN BUDGETARY INSTITUTIONS UNDER CONDITIONS OF INFLATIONARY PROCESSES AND MARTIAL LAW

Соколенко Людмила Федорівна

доктор економічних наук, доцент,
Приватний вищий навчальний заклад «Європейський університет»
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-4608-8963>

Юрченко Олександр Анатолійович

кандидат економічних наук, доцент,
Київський столичний університет імені Бориса Грінченка
ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-8447-6510>

Сахно Людмила Анатоліївна

кандидат економічних наук, доцент,
Таврійський державний агротехнологічний університет імені
Дмитра Моторного
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-0339-3404>

Sokolenko Liudmyla

Private Higher Education Establishment «European University»

Yurchenko Oleksandr

Borys Grinchenko Kyiv Metropolitan University

Sakhno Liudmyla

Dmytro Motornyi Tavria State Agrotechnological University

Досліджено теоретико-методичні та практичні аспекти обліку дооцінки запасів у бюджетних установах в умовах воєнного стану, інфляційної нестабільності та порушення логістичних ланцюгів. Обґрунтовано її значення як важливого інструменту підвищення достовірності, повноти та релевантності облікової інформації, а також забезпечення об'єктивного відображення вартості запасів у фінансовій звітності. Розкрито вплив зовнішніх економічних факторів на оцінку активів та необхідність адаптації облікової політики бюджетних установ до сучасних умов функціонування. Визначено особливості застосування дооцінки відповідно до національних положень (стандартів) бухгалтерського обліку в державному секторі. Проаналізовано існуючі підходи до оцінки запасів, систематизовано проблеми методичного забезпечення та практичного впровадження процедур дооцінки. Запропоновано рекомендації щодо вдосконалення документування, організації аналітичного обліку, внутрішнього контролю та відображення результатів дооцінки у фінансовій звітності.

Ключові слова: запаси; дооцінка запасів; бюджетні установи; державний сектор; фінансова звітність; інфляція; воєнний стан.

The article examines the theoretical, methodological, and practical aspects of inventory revaluation accounting in budgetary institutions under martial law and inflationary instability. It is substantiated that rapid price growth, disruptions in logistics chains, shortages of certain material resources, and the instability of the economic environment significantly affect the reliability of inventory valuation in the public sector. It is determined that the historical cost of inventories quickly loses its relevance under current conditions, leading to distortions in financial reporting indicators and complicating effective managerial decision-making in budgetary institutions. The economic essence of inventory revaluation is disclosed as a tool for restoring the previously reduced value of assets in

accordance with the requirements of NPSAS 123 "Inventories." It is proven that revaluation has a limited nature and is applied only in cases where the net realizable value or useful potential of inventories increases after their write-down. The study emphasizes that inventory revaluation contributes to aligning the carrying value of inventories with their fair value, ensuring an objective presentation of assets in accounting and financial reporting of budgetary institutions. Special attention is devoted to the practical aspects of documentary support and accounting treatment of inventory revaluation results. The study proposes a procedure for organizing the revaluation process, which includes issuing an order by the institution's management, establishing a commission, analyzing market prices. As a result of the study, it is concluded that improving methodological approaches to inventory revaluation accounting is an important prerequisite for ensuring the financial stability of budgetary institutions, increasing transparency in the use of budget funds, and adapting the public sector accounting system to current economic realities. The proposed recommendations may be applied in the practical activities of budgetary institutions to improve the quality of accounting information and the effectiveness of managerial decision-making.

Keywords: inventories; inventory revaluation; budgetary institutions; public sector; financial reporting; inflation; martial law; accounting policy.

Постановка проблеми. У сучасних умовах функціонування державного сектору України питання обліку дооцінки запасів набуває особливої ваги. Повномасштабна війна зумовила суттєві порушення логістичних ланцюгів, дефіцит окремих видів матеріальних ресурсів та значну волатильність цін. Одночасно інфляційні процеси й постійне зростання вартості запасів призводять до швидкої втрати актуальності їх первісної оцінки, що ускладнює забезпечення достовірності облікових даних і фінансової звітності бюджетних установ.

В умовах воєнного стану бюджетні установи виконують критично важливі функції – від забезпечення обороноздатності та гуманітарної підтримки до надання базових соціальних послуг. Це потребує оперативного управління ресурсами та обґрунтованого прийняття управлінських рішень, що, у свою чергу, неможливо без актуальної та об'єктивної інформації про вартість запасів. Дооцінка запасів стає важливим інструментом приведення їх балансової вартості у відповідність до справедливої, що дозволяє адекватно відобразити реальний стан активів установи.

Разом із тим, специфіка діяльності бюджетних установ – жорстка регламентація облікових процедур, обмеженість фінансових ресурсів, підзвітність та необхідність дотримання вимог національних стандартів державного сектору – зумовлює потребу у чітких методичних підходах до обліку дооцінки запасів. Недостатня розробленість практичних аспектів її відображення, зокрема в умовах нестабільного економічного середовища, актуалізує необхідність наукового обґрунтування та удосконалення існуючих підходів.

Отже, дослідження методичних підходів та практичних імплементацій обліку дооцінки запасів у бюджетних установах є своєчасним і необхідним, оскільки спрямоване на підви-

щення достовірності облікової інформації, ефективності управління ресурсами та забезпечення прозорості використання бюджетних коштів в умовах воєнних викликів та інфляційного тиску.

Аналіз останніх досліджень і публікацій свідчить, що питання обліку запасів у бюджетних установах є предметом активних наукових досліджень [1-4], зокрема в частині організації облікового процесу, методики оцінки та вдосконалення інформаційного забезпечення управління. Так, К. Безверхий у своїх наукових дослідженнях розкриває підходи до класифікації, оцінки та контролю запасів як важливої складової активів державного сектору. Автор акцентує увагу на необхідності забезпечення достовірності облікової інформації та дотримання принципів бюджетного обліку [1]. С. Замазій досліджує організаційні та методичні аспекти обліку запасів у бюджетних установах, систематизує підходи до їх оцінки та обліку з урахуванням сучасних умов господарювання [3]. Дослідження Т. Шепель присвячене організації обліку виробничих запасів та визначенню напрямів його вдосконалення на підприємствах [4].

Наукові підходи щодо обліку запасів узгоджуються з чинною нормативно-правовою базою, яка визначає порядок їх визнання, оцінки та відображення у фінансовій звітності підприємств державного сектору. Зокрема, НП(С)БОДС 123 «Запаси» регламентує ключові принципи облікової оцінки та класифікації запасів [6], тоді як Методичні рекомендації конкретизують порядок їх обліку в практичній діяльності [5]. Важливу роль відіграє План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі, який забезпечує інструментальну основу для відображення операцій із запасами [7].

Водночас в умовах інфляційних процесів, нестабільності цін та воєнних викликів

особливої актуальності набуває проблема адаптації облікової системи до сучасних економічних реалій, що обумовлює потребу подальшого розвитку методичних підходів до оцінки та переоцінки запасів у державному секторі економіки.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Незважаючи на наявність нормативного регулювання обліку запасів у державному секторі, низка питань, пов'язаних із їх дооцінкою, залишається недостатньо дослідженою та методично неврегульованою. Зокрема, відсутній єдиний підхід до визначення підстав і періодичності проведення дооцінки запасів в умовах значної цінової волатильності. Потребують уточнення питання вибору джерел інформації для визначення справедливої вартості, а також документального оформлення результатів дооцінки. Крім того, у науковій літературі та практиці недостатньо висвітлено вплив інфляційних процесів і воєнних ризиків на облікову оцінку запасів бюджетних установ. Не сформовано комплексних рекомендацій щодо відображення результатів дооцінки в системі бухгалтерського обліку та їх впливу на фінансовий результат виконання кошторису. Також залишається дискусійним питання забезпечення зіставності облікових даних у динаміці при частих змінах вартості запасів. Не вирішеною залишається потреба в удосконаленні методичних підходів до обліку дооцінки запасів із урахуванням сучасних економічних викликів та специфіки діяльності бюджетних установ.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є обґрунтування теоретико-методичних підходів та розробка практичних рекомендацій щодо обліку дооцінки запасів у бюджетних установах в умовах воєнного стану та інфляційної нестабільності. Задля досягнення поставленої мети визначено такі завдання: дослідити економічну сутність та роль дооцінки запасів у системі обліку державного сектору; обґрунтувати доцільність проведення дооцінки запасів в умовах зростання цін та інфляційних процесів; узагальнити існуючі підходи до оцінки запасів; розробити практичні рекомендації щодо документального оформлення та аналітичного забезпечення обліку дооцінки запасів у бюджетних установах.

Виклад основного матеріалу дослідження. Облік запасів у державному секторі економіки здійснюється відповідно до вимог національних положень (стандартів) бухгал-

терського обліку, зокрема НП(С)БОДС 123 «Запаси» [6], а також методичних рекомендацій щодо ведення бухгалтерського обліку суб'єктами державного сектору [5]. Вказані нормативні документи визначають економічну сутність запасів, порядок їх оцінки, відображення в обліку та документального оформлення господарських операцій.

Запаси визнаються активами за умови, що існує ймовірність отримання майбутніх економічних вигід або корисного потенціалу від їх використання, а їх вартість може бути достовірно визначена [6]. До складу запасів відносять активи, які утримуються для подальшого продажу, перебувають у процесі виробництва або призначені для споживання в процесі виконання робіт, надання послуг чи забезпечення діяльності установи.

Первісна вартість запасів формується залежно від способу їх надходження та включає витрати, безпосередньо пов'язані з їх придбанням або виготовленням.

До складу первісної вартості включаються суми, сплачені постачальникам, ввізне мито, непрямі податки (у разі їх невідшкодування), транспортно-заготівельні витрати та інші витрати, необхідні для доведення запасів до стану, придатного для використання за призначенням. Водночас не включаються до первісної вартості понаднормові втрати, нестачі, фінансові витрати, а також витрати на зберігання, які не пов'язані безпосередньо з виробничим процесом [6]. Такий підхід забезпечує об'єктивність оцінки запасів та достовірність фінансової звітності.

Дооцінка запасів у бюджетних установах це облікова процедура коригування вартості запасів у бік її збільшення до рівня справедливої або відновлювальної вартості.

У контексті НП(С)БОДС 123 «Запаси» дооцінка має обмежений характер і застосовується лише тоді, коли раніше було здійснено уцінку запасів, а їх чиста вартість реалізації або корисний потенціал у подальшому зросли. При цьому сума дооцінки не може перевищувати раніше визнаної суми уцінки [6].

Отже, дооцінка запасів у бюджетних установах це не переоцінка в довільному порядку, а відновлення раніше зменшеної вартості активів, що забезпечує достовірне відображення їх вартості у бухгалтерському обліку та фінансовій звітності.

Доцільність проведення дооцінки запасів в умовах зростання цін та інфляційних процесів зумовлена необхідністю забезпечення достовірності та релевантності облікової

інформації. В умовах інфляції первісна вартість запасів швидко втрачає свою інформативність, що призводить до викривлення показників фінансової звітності бюджетних установ. Наприклад, матеріали, придбані у 2022–2023 роках за значно нижчими цінами, у 2025–2026 роках можуть мати суттєво вищу ринкову вартість через інфляційний тиск і зміну ринкової кон'юнктури. У разі відсутності дооцінки це створює ситуацію, коли у фінансовій звітності відображається занижена вартість активів, що ускладнює об'єктивну оцінку ресурсного потенціалу установи та прийняття ефективних управлінських рішень.

Особливої актуальності це набуває в сучасних умовах воєнного стану, коли спостерігається нестабільність постачання, дефіцит окремих видів ресурсів та суттєве зростання цін на паливо, медикаменти, будівельні матеріали й інші запаси, критично важливі для функціонування бюджетних установ. Наприклад, заклади охорони здоров'я або комунальні установи можуть використовувати запаси, придбані до різкого підвищення цін, що фактично не відображає їх

реальної вартості відтворення. Проведення дооцінки дозволяє наблизити балансову вартість запасів до їх справедливої оцінки, забезпечує більш коректне планування витрат і підвищує прозорість використання бюджетних коштів.

Вважаємо, що дооцінка запасів виступає важливим інструментом адаптації облікової системи до сучасних економічних викликів.

Оцінка запасів у бухгалтерському обліку визначається залежно від способу їх надходження та регламентується положеннями НП(С)БОДС 123 «Запаси» [6]. Застосування відповідних підходів до оцінювання забезпечує достовірність відображення вартості запасів у фінансовій звітності та їх зіставність. Узагальнену характеристику порядку оцінки запасів залежно від способів їх отримання наведено в табл. 1.

Важливим аспектом є подальша оцінка запасів на дату балансу. Згідно з НП(С)БОДС 123 «Запаси», вони відображаються за найменшою з двох величин: первісною вартістю або чистою вартістю реалізації. Чиста вартість реалізації визначається як очікувана ціна

Таблиця 1

**Оцінка запасів залежно від способу їх отримання
відповідно до НП(С)БОДС 123 «Запаси»**

№ з/п	Спосіб отримання запасів	НП(С)БОДС 123 «Запаси»
1.	Придбані	сукупність витрат на їх придбання, транспортування, переробку та доведення до стану, придатного для використання;
2.	Виготовлені	на рівні виробничої собівартості, сформованої відповідно до облікових стандартів;
3.	отримані безоплатно від фізичних та юридичних осіб	за справедливою вартістю на дату отримання з урахуванням супутніх витрат;
4.	Отриманні безоплатно від суб'єктів державного сектору економіки	за балансовою вартістю запасів установи, що їх передала, з урахуванням витрат, передбачених НП(С)БОДС 123 «Запаси»
5.	Створені та випущені запаси на які держава має виключне право, зокрема поштові марки, бланки цінних паперів	за вартістю їх виготовлення, друкування
6.	Запаси, які утримуються з метою безкоштовного розподілу, передачі, а також ті, щодо яких не існує активного ринку	за найменшою із двох оцінок, зокрема: первісна вартість або відновлювальна вартість
7.	Отримані в результаті обміну	за балансовою вартістю переданих запасів. У випадку коли балансова вартість переданих запасів перевищує їх справедливу вартість, то первісною вартістю отриманих запасів є їх справедлива вартість.

Джерело: сформовано авторами на основі [6]

реалізації запасів за вирахуванням витрат на завершення виробництва та їх продаж [6].

У випадках зниження вартості запасів, їх морального старіння, псування або втрати очікуваних економічних вигід здійснюється уцінка. Водночас дооцінка запасів має обмежений характер і допускається лише за умов, визначених нормативними документами.

Дооцінка запасів проводиться лише тоді, коли: відбулося попереднє зменшення корисності запасів; чиста вартість реалізації таких запасів у подальшому зростає; сума дооцінки не перевищує попередньо визнаної суми уцінки [6].

Механізм дооцінки має відновлювальний характер і спрямований на коригування раніше заниженої вартості активів, а не на їх переоцінку в бік збільшення понад первісну вартість.

Підставою для проведення дооцінки є управлінське рішення керівника установи, яке оформлюється відповідним наказом, у якому зазначається склад комісії, перелік виробничих запасів, що підлягають дооцінці, дата проведення процедури, а також джерела інформації для визначення справедливої вартості.

Проведення дооцінки здійснюється комісією, яка аналізує актуальні ринкові ціни, дані постачальників, публічні закупівлі (зокрема з електронної системи), а також інші доступні джерела. Результати оформлюються Актом переоцінки (дооцінки) запасів, у якому зазначаються найменування запасів, їх кількість, первісна вартість, оновлена (справедлива) вартість, сума дооцінки та обґрунтування змін. Акт підписується членами комісії та затверджується керівником установи.

На підставі затвердженого акта бухгалтерська служба оформлює довідку бухгалтера, яка є підставою для відображення операцій у регістрах бухгалтерського обліку. У довідці зазначається кореспонденція рахунків відповідно до Плану рахунків державного сектору, сума дооцінки та дата її відображення. Для забезпечення аналітичного обліку інформація деталізується за видами запасів, місцями їх зберігання та матеріально відповідальними особами.

Важливим аспектом є закріплення порядку проведення дооцінки запасів у обліковій політиці бюджетної установи, що забезпечує системність, прозорість і відповідність вимогам НП(С)БОДС.

В умовах інфляційної нестабільності та зростання цін на матеріальні ресурси особливо значення набуває правильне відо-

браження результатів дооцінки запасів у бухгалтерському обліку бюджетних установ. Систематизація облікових записів дозволяє забезпечити прозорість відображення змін вартості запасів, а також їх вплив на фінансовий результат виконання кошторису. Задля узагальнення порядку відображення результатів дооцінки запасів у бухгалтерському обліку бюджетної установи відповідно до чинних нормативних вимог, доцільно представити типову кореспонденцію рахунків і первинні документи у вигляді табличної форми (табл. 2).

Задля підвищення достовірності облікової інформації та забезпечення прозорості операцій із дооцінки запасів доцільно впровадити комплексний підхід до їх документального оформлення та аналітичного обліку. Передусім рекомендується чітко регламентувати порядок проведення дооцінки запасів у внутрішніх документах установи, зокрема в обліковій політиці. Доцільно визначити підстави, періодичність, методи оцінки, склад комісії та перелік джерел інформації для визначення справедливої вартості (ринкові ціни, дані постачальників, офіційна статистика тощо). Проведення дооцінки має здійснюватися виключно на підставі наказу керівника із зазначенням обґрунтованих причин її проведення (інфляційні процеси, зміна ринкових цін, дефіцит ресурсів тощо).

У частині документального забезпечення доцільно уніфікувати первинні документи, зокрема розробити та затвердити форму Акта дооцінки запасів, який має містити, зокрема: повну характеристику запасів, їх кількість, первісну та нову вартість, суму дооцінки, джерела інформації та обґрунтування. До акта доцільно додавати підтвердні матеріали (комерційні пропозиції, прайс-листи, витяги з офіційних ресурсів).

З метою посилення контролю рекомендується впровадити аналітичний облік результатів дооцінки за видами запасів, місцями їх зберігання та джерелами фінансування (табл. 3).

Запровадження деталізованого аналітичного обліку за рахунками та субрахунками забезпечує чітке відокремлення результатів дооцінки від первісної вартості запасів, підвищує прозорість облікових процедур і контроль за використанням ресурсів. Такий підхід дозволяє відстежувати динаміку зміни вартості запасів у розрізі їх видів, місць зберігання та джерел фінансування, а також об'єктивно оцінювати вплив дооцінки на фінансовий

Таблиця 2

Облік результатів дооцінки запасів у бюджетній установі

Зміст господарської операції	Дебет	Кредит	Первинний документ
Відображено дооцінку запасів до справедливої вартості	201–209 «Запаси» (відповідний субрахунок)	7112 «Доходи від оприбуткування активів, раніше не відображених в обліку»	Акт переоцінки запасів, довідка бухгалтера
Віднесено суму дооцінки на фінансовий результат	7112	5511 «Фінансові результати виконання кошторису звітного періоду»	Довідка бухгалтера
Списано дооцінені запаси на витрати діяльності	8013 «Матеріальні витрати» / 8023	201–209 «Запаси»	Вимога-накладна, акт списання
Закрито рахунки доходів на фінансовий результат	5511	7112	Довідка бухгалтера

Джерело: сформовано авторами на основі [1; 7]

Таблиця 3

Аналітичний облік результатів дооцінки запасів у бюджетних установах

Рахунок / субрахунок	Аналітичні ознаки	Приклад ведення аналітичних розрізів
201 «Сировина і матеріали»	Вид запасів; місце зберігання; матеріально-відповідальна особа; джерело фінансування; сума дооцінки	201/1 «Матеріали (первісна вартість)»; 201/Д «Дооцінка матеріалів (загальний фонд, склад № 1)»
203 «Паливо»	Вид палива; підрозділ; МВО; джерело фінансування; сума дооцінки	203/Д «Дооцінка палива (спецфонд, автогосподарство)»
205 «Будівельні матеріали»	Найменування; об'єкт використання; склад; сума дооцінки	205/Д «Дооцінка будівельних матеріалів (ремонт корпусу № 2)»
209 «Інші матеріали»	Група матеріалів; місце зберігання; джерело фінансування	209/Д «Дооцінка господарських матеріалів (загальний фонд)»
7112 «Доходи від оприбуткування активів»	Вид активів; причина дооцінки; джерело фінансування	7112/1 «Дооцінка запасів (інфляційне зростання цін)»
5511 «Фінансові результати виконання кошторису»	Джерела формування результату; вплив дооцінки	5511/Д «Фінансовий результат від дооцінки запасів»
8013 «Матеріальні витрати»	Вид витрат; підрозділ; джерело фінансування	8013/1 «Списання дооцінених матеріалів (загальний фонд)»

Джерело: сформовано авторами

результат виконання кошторису. У результаті підвищується достовірність облікової інформації та ефективність управлінських рішень у бюджетній установі.

Важливим напрямом є цифровізація облікових процесів, зокрема використання інформаційних систем для автоматизації розрахунків дооцінки, формування первинних

документів та ведення аналітичних реєстрів. Це сприятиме зменшенню ризику помилок і підвищенню оперативності обробки інформації. Для бюджетних установ в Україні найбільш доцільно використовувати програмні продукти, адаптовані до вимог державного сектору. Зокрема, широко застосовується IS-pro, яка забезпечує ведення бухгалтер-

ського обліку за Планом рахунків державного сектору, формування бухгалтерських проведень, аналітичний облік та інтеграцію з казначейськими системами. Також ефективним рішенням є М.Е.Дос – для обміну електронними документами та звітності, що може використовуватися для підтвердження операцій дооцінки.

Висновки. Узагальнюючи результати проведеного дослідження, слід зазначити, що облік дооцінки запасів у бюджетних установах є важливим інструментом забезпечення достовірності фінансової інформації в умовах інфляційної нестабільності та воєнних викликів. Обґрунтовано, що застосування дооцінки дозволяє адаптувати облікову систему до

сучасних економічних умов, забезпечити об'єктивне відображення вартості запасів та підвищити якість управлінських рішень. Запропоновані методичні підходи щодо документального оформлення, кореспонденції рахунків та організації аналітичного обліку сприяють підвищенню прозорості та контрольованості облікових процесів. Водночас впровадження цифрових інструментів обліку розширює можливість оперативного управління даними та мінімізує ризики викривлення звітності. Таким чином, удосконалення обліку результатів дооцінки запасів є необхідною умовою підвищення ефективності використання ресурсів і забезпечення фінансової стабільності установ державного сектору економіки.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Безверхий К. В. Облік в бюджетних установах : навч. посіб. Київ : Центр учбової літератури, 2020. 312 с.
2. Облік і звітність: теоретичні та практичні аспекти у державному секторі : практичний посібник. Київ, 2020. 300 с. URL: <https://hromady.org/wp-content/uploads/2020/07/%D0%9F%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9-%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA-%D0%9E%D0%B1%D0%BB%D1%96%D0%BA-%D1%96-%D0%B7%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%8C.pdf> (дата звернення: 27.04.2026).
3. Замазій С. Облік запасів: організація та методичні аспекти в бюджетних установах. *Бухгалтерський облік*. 2025. URL: <https://buhgalter.com.ua/articles/buhgalterskiy-oblik/oblik-zapasiv-organizovuyemo-pravilno/> (дата звернення: 27.04.2026).
4. Шепель Т. Організація обліку виробничих запасів та основні напрями його вдосконалення на підприємстві. *Сталий розвиток економіки*. 2025. № 1 (52). С. 121–127. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-52-17>
5. Методичні рекомендації з бухгалтерського обліку запасів суб'єктів державного сектору : затв. наказом Міністерства фінансів України від 23.01.2015 № 11. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0011201-15#Text> (дата звернення: 27.04.2026).
6. Національне положення (стандарт) бухгалтерського обліку в державному секторі 123 «Запаси»: затв. наказом Міністерства фінансів України від 12.10.2010 № 1202. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1019-10#Text> (дата звернення: 27.04.2026).
7. План рахунків бухгалтерського обліку в державному секторі : затв. наказом Міністерства фінансів України від 31.12.2013 № 1203. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0161-14#Text> (дата звернення: 27.04.2026).

REFERENCES:

1. Bezverkhyy K. V. (2020) *Oblik v biudzhethnykh ustanovakh: navchalnyi posibnyk* [Accounting in budgetary institutions: textbook]. Kyiv: Tsentr uchbovoi literatury, 312 p. (in Ukrainian).
2. Oblik i zvitnist: teoretychni ta praktychni aspekty u derzhavnomu sektori: praktychnyi posibnyk (2020) [Accounting and reporting: theoretical and practical aspects in the public sector: practical guide]. Kyiv, 300 p. Available at: <https://hromady.org/wp-content/uploads/2020/07/%D0%9F%D1%80%D0%B0%D0%BA%D1%82%D0%B8%D1%87%D0%BD%D0%B8%D0%B9-%D0%BF%D0%BE%D1%81%D1%96%D0%B1%D0%BD%D0%B8%D0%BA-%D0%9E%D0%B1%D0%BB%D1%96%D0%BA-%D1%96-%D0%B7%D0%B2%D1%96%D1%82%D0%BD%D1%96%D1%81%D1%82%D1%8C.pdf> (accessed April 27, 2026)
3. Zamazii S. (2025) *Oblik zapasiv: orhanizatsiia ta metodychni aspekty v biudzhethnykh ustanovakh* [Inventory accounting: organizational and methodological aspects in budgetary institutions]. *Bukhhalterskyi oblik*. Available at: <https://buhgalter.com.ua/articles/buhgalterskiy-oblik/oblik-zapasiv-organizovuyemo-pravilno/> (accessed April 27, 2026)

4. Shepel T. (2025) Orhanizatsiia obliku vyrobnychykh zapasiv ta osnovni napriamy yoho vdoskonalennia na pidpriemstvi [Organization of inventory accounting and main directions of its improvement at the enterprise]. *Stalyi rozvytok ekonomiky*, vol. 1 (52), pp. 121–127. DOI: <https://doi.org/10.32782/2308-1988/2025-52-17>
5. Ministerstvo finansiv Ukrainy (2015) *Metodychni rekomendatsii z bukhhalterskoho obliku zapasiv subiektiv derzhavnoho sektoru* [Methodical recommendations on accounting of inventories of public sector entities]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/rada/show/v0011201-15#Text> (accessed April 27, 2026)
6. Ministerstvo finansiv Ukrainy (2010) *Natsionalne polozhennia (standart) bukhhalterskoho obliku v derzhavnomu sektori 123 "Zapasy"* [National Public Sector Accounting Standard 123 "Inventories"]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z1019-10#Text> (accessed April 27, 2026)
7. Ministerstvo finansiv Ukrainy (2013) *Plan rakhunkiv bukhhalterskoho obliku v derzhavnomu sektori* [Chart of accounts for public sector accounting]. Available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/z0161-14#Text> (accessed April 27, 2026)

Дата надходження статті: 17.04.2026

Дата прийняття статті: 08.05.2026

Дата публікації статті: 19.05.2026